

कुर्यात् नानुपहृतः सोमः पातव्य इति वचनात् । अविशेषाद्दोमाभिषववष-
ट्कारसमाख्यादिनिमित्तेनानेकसाधारणेषु सोमेषु असाधारणेषु च सोपहवे भक्षणे
प्राप्तः आह ।

साधारणेषु वा सामर्थ्यात् ॥ २२ ॥ वावधारणे साधारणेष्वेव द्रुतशेषसो-
मेषु सोपहवं भक्षणम् नासाधारणेषु नाराशंसचमसादिषु । कुतः सामर्थ्यात्
साधारणेषु च सोमेषु अनुज्ञाप्रार्थनं समर्थं युक्तं भवति । अधिकपाने दोषाशङ्का-
यां हि भागिभ्यः अनुज्ञा प्रार्थ्यते अनुज्ञातस्याधिकपानेऽपि दोषो न भवती-
ति । अथ वाजिनभक्षणे मन्त्रानाह ।

ऋतूनां वा वाजिनां वाजिनं भक्षयामीति ॥ २३ ॥ अनेन मन्त्रेण वाजि-
नशेषभक्षणं सर्वं कुर्वन्ति ।

वाज्यहं वाजिनस्योपहृतस्योपहृतो भक्षयामीति वा ॥ २४ ॥

वाजे वाजी भूयासमिति वा ॥ २५ ॥^{१)} अथ भक्षणक्रमं भक्षयितुंश्चाह ।

होत्रधर्युब्रह्माग्नीध्रजमानाः ॥ २६ ॥

प्रथमो वोभयतस्तु यजमानः ॥ २७ ॥^{२)} उभयत इति प्रथम उत्तमश्च ।
ततश्चोपहवप्रार्थने प्रथमं पश्चाच्च यजमानः सर्वैः प्रष्टव्यः ।

दाक्षायणं वा दक्षिणा ॥ २८ ॥ दाक्षायणं सुवर्णमुच्यते । तेनात्र हिरण्यं
दक्षिणा तच्च शतमानं रक्तिकाशतपरिमितम् हिरण्यपरिमाणेऽन्यत्रापीत्यश्वमेधे
सूत्रणात् (२०.१.२५) । अन्वाहुर्यो वेति विकल्पः ।

संवत्सरं वा यजेत ॥ २९ ॥ यावज्जीवं वा पञ्चदश वर्षाणि वा यजेते-
ति प्रोक्तम् अधुना पक्षान्तरमभिधीयते । संवत्सरमिति कालाधनोरत्यन्तसंयोग
इति (पा० २.३.५) द्वितीया साकल्येन संयोगश्चात्यन्तसंयोग इत्युच्यते तेन
सकलं संवत्सरं दाक्षायणयज्ञेन व्याप्नुयात् । अत्र संवत्सरः सावनः परिगृह्यते^{३)}
न चान्द्रादिः । यतोऽत्रापि पक्षे सैव सम्पत्कर्तव्या पञ्चदशभिर्वर्षैर्यावत्य इष्ट-
यो भवन्ति तावत्य एव संवत्सरयागपक्षेऽपि सम्पादनीयाः तावत्यश्च सावनः ए-

१) ऋतूनां वेति मन्त्रान्ते वाज्यहमिति स्थाने वाजे वाजी भूयासमिति वा मन्त्रो भवति
Mahād. २) उभयतस्त्विति प्राथम्यपक्षे उत्तमोऽपि भक्षयेत् अथोऽप्रयुक्तम इति वचनात्
(२.४.४.२५) Karka. ३) त्रिंशदिनं सावनमाहुः (viz. मासं) marg. in २.
T T*